

Rezoliucinė dalis

1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyvos 98/59/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su kolektyviniu atleidimu iš darbo, suderinimo 1 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkto ii papunktyje įtvirtinta „įmonės [padalinio]“ sąvoka turi būti aiškinama taip kaip ir šios pastraipos a punkto i papunktyje įtvirtinta sąvoka.

Direktyvos 98/59 1 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkto ii papunktis turi būti aiškinamas taip, kad juo nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta pareiga informuoti darbuotojus ir su jais konsultuotis tuo atveju, kai per 90 dienų laikotarpį iš darbo atleidžiama bent 20 įmonės konkrečios padalinio darbuotojų, o ne kai bendras atleidimo iš darbo atvejų skaičius visuose padaliniuose ar kai kuriuose įmonės padaliniuose per tą patį laikotarpį siekia ar viršija 20 darbuotojų ribą.

(¹) OL C 151, 2014 5 19.

2015 m. balandžio 30 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Vengrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) SMK kft/ Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal

(Byla C-97/14) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema — Direktyva 2006/112/EB — 52 straipsnio c punktas ir 55 straipsnis — Paslaugų teikimo vietos nustatymas — Paslaugos gavėjas, įregistruotas keliose valstybėse narėse kaip pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas — Išsiuntimas ar išgabenimas iš valstybės narės, kurioje fiziškai buvo suteiktos paslaugos)

(2015/C 213/13)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: SMK kft

Atsakovės: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Rezoliucinė dalis

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (redakcija, galiojusi iki 2010 m. sausio 1 d.) 55 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis netaikomas aplinkybėmis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kai paslaugų gavėjas kaip pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas buvo įregistruotas ir valstybėje narėje, kurioje paslaugos buvo fiziškai suteiktos, ir kitoje valstybėje narėje, o vėliau – tik šioje kitoje valstybėje narėje ir kai kilnojamas materialusis turtas, kuris buvo šių paslaugų teikimo objektas, buvo išsiųstas ar išgabentas iš valstybės narės, kurioje šios paslaugos buvo fiziškai suteiktos, ne suteikus šias paslaugas, bet vėliau pardavus šį turtą.

(¹) OL C 142, 2014 5 12.